

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ (1) เพื่อพัฒนาป่าสาธารณะหนองตะแบกให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (2) เพื่อศึกษาความสามารถในการเชื่อมโยงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้กับสวนพฤกษศาสตร์สมุนไพرت้องถิ่น โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ระยะแรกเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ ผู้วิจัย 1 คน และผู้ร่วมวิจัย 25 คน และแผนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ระยะที่สองเป็นการวิจัยที่ยังไม่เข้าขั้นการทดลอง (Pre-Experimental Design) ทำการทดลองเพียงกลุ่มเดียว และทดสอบหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (One-Group Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาบูรณาการแบบวัดความสามารถในการเชื่อมโยงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน และแบบบันทึกการสนทนาหลังการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย 25 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

ผลการศึกษาระยะแรกพบว่า การใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาป่าสาธารณะหนองตะแบกให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ทำให้ได้แหล่งเรียนรู้ “สวนพฤกษศาสตร์สมุนไพرت้องถิ่น” ที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน เป็นไปตามความต้องการของผู้ร่วมพัฒนา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาระยะที่สองพบว่า (1) นักเรียนร้อยละ 60 มีความสามารถในการเชื่อมโยงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 40 มีความสามารถในการเชื่อมโยงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง (2) นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความเห็นว่า แหล่งเรียนรู้ “สวนพฤกษศาสตร์สมุนไพرت้องถิ่น” ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในระบบนิเวศป่าไม้ มีความรู้เกี่ยวกับพืชและสมุนไพรมากขึ้น เข้าใจวิธีการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์จากป่าอย่างยั่งยืน

The objectives of this research were: (1) to develop Nong Ta Bak Forest as a learning community resource by Participatory Action Research, and (2) to study capacity in applying the Philosophy of Sufficiency Economy with local herb biological farm. There were 2 stages of research methodology: The First Stage, Participatory Action Research (PAR), the instrument included: one researcher, 25 co-researchers, and Participatory Action Research Plans. The Second Stage, Pre-Experimental Design (One-Group Posttest Design). Target consisted 25 students from Youth Environmental Club. The instruments including student-development activity plans, the ability test in applying the philosophy of Sufficiency Economy in daily life, and the conversation record form after learning. The data were analyzed by frequency and percentage.

Findings of First Stage, found that according to Participatory Action Research in developing Nong Ta Bak Forest as a learning community resource, the learning resource, “Local Herb Biological Farm” was congruent with community context as the desire of developers and related persons.

For the findings of Second Stage, found that (1) sixty percent of students showed their capacity in applying Sufficiency Economy in “High” level, and forty percent of them showed their capacity in applying the Philosophy of Sufficiency Economy in “Moderate” level, and (2) The target group students viewed that the learning resource “Local Herb Biological Farm” helped them understand the forest ecological system, improve knowledge of plant and herb, and understand conservation and sustainable use of forest.